

τοιαῦτα τέσσαρα πλατύδια τῆς μονῆς ἀνενοχλήτα καὶ ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τε τῆς τοῦ
κοιμητηρίου δόσεως καὶ τῶν λοιπῶν· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει τῇ μονῇ εἰς τὴν περὶ
τούτου ἀνενοχλησίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός. †

† Μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδικτικῶνος ἰδ'. †

*Archetyp. chartaceum. Flor. nro 58. Tabula videtur esse imperatoris
Michaelis Palaeologi et anni 1271 (6779).*

XCV. Sine anno, mense iulio, ind. XIV.

*Michael Basiliciota iussu imperatricis Theodoraē Palaeologiae monasterio Christi
Salvatoris in insula Coo, quod est metochium S. Ioannis, restitui iubet oleas,
quercus et campos ei ereptos ab episcopo insulae.*

† Ἐπεὶ ἡ κραταιὰ καὶ ἅγια ἡμῶν κυρία καὶ δεσποίνα διὰ φυγικῆς ἕνεκα
σωτηρίας τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτῆς ἐδωρήσατο τὸ εἰς τὴν Κῶ διακείμενον
μοναστήριον, τὸ ἐπονομαζόμενον Σωτήρα Χριστόν, μετὰ καὶ πάσης τῆς περιοχῆς
αὐτοῦ εἰς μετόχιον πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν μονὴν τῆς Πάτμου, πρὸς τὸν
τιμώτατον καθηγούμενον, ἱερομόναχον κύριον Γερμανόν, ὅπως ἀνεγείρῃ ταύτην καὶ
εἰς τὴν προτέραν ἀποκαταστήσῃ φιλοκαλίαν τε καὶ κατάστασιν, διὰ τὸ εἶναι τὴν
τοιαύτην ῥηθείσαν μονὴν εἰς παντελῆ ἀφανισμόν καὶ ἀπορίαν. ἐπεὶ δὲ ἐφθασαν
ἐκ τῆς αὐτῆς περιοχῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ δένδρα ἐλαϊκὰ τὰ ἡμισυ καθ' ἀρπα-
γὴν ἀποσπασθῆναι, ἀλλὰ δὴ καὶ ἰδρύσας τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ εἰς τὰ τῆς ἐπι-
σκοπῆς δίκαια ἀδίκως διακτεθεῖναι διὰ τὸ οἰκεῖν τις ἐν αὐτῇ τῇ δηλουμένῃ μονῇ
τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἀνέγειρε τὸν τοιοῦτον θεῖον ναόν καὶ ἐπικρατεῖναι τὰ ἐν
αὐτῇ διαφέροντα δίκαια· ἐπεὶ δὲ ἐξαπεστάλην καθ' ὄρισμόν θεῖον τῆς κραταιᾶς
καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης ἐν τῇ χώρᾳ τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτῆς
τῇ Κῶ, ἵνα τηρήσῃ καὶ ἐξισιάτῃ τὰ ἅπερ ὑφίστανται ἀδικάτως, ἀποκαταστήσῃ
δὲ ἕνα ἕκαστον εἰς τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ πρᾶγμα, ὅπερ ἐξαρχῆς ἐκέκτητο, ἀλλὰ δὴ
καὶ αὐτῶν τῶν μοναστηρίων τῆς αὐτῆς νήσου, ἀποκαταστήσῃ καὶ αὐτὰ εἰς τὸ
οἰκεῖον αὐτῶν πρᾶγμα, ἅπερ ἐξαρχῆς ἐκέκτητο, προκαϊκόμησεν ἡμῖν ὁ τιμώ-
τατος καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Πάτμου θεῖον καὶ προσκυνητὸν
δεσποινικὸν ὄρισμόν, ὡς ἂν ἐπιτηρῆσαι ἀκριβῶς καὶ ἐρευνησῆσαι μετὰ καὶ τῶν
ἐκοίκων τῆς αὐτῆς νήσου περὶ τῶν δηλουμένων ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ τῶν δρυῶν,
πῶς καθηρπάγησαν ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν
τοῦ ἐπισκόπου διακράτησιν. ὅθεν καὶ ἐπισυναΐξας τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ οἰκοῦντας
ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν Βορηνῶν καὶ αὐτοὺς δὴ τοὺς πλησίον οἰκοῦντας καὶ γειτνια-

ζοντας, οί και κατ' ἕνομα δηλούμενοι, τοῦ τε ἱεροδιακόνου κυροῦ χαρτοφύλακος, κυροῦ Μανουῆλ τοῦ Σκουριῖλλα, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Ἀμαρτώλου, Κωνσταντίνου τοῦ Ῥόδου, Μιχαῆλ τοῦ Δρόσου, Στεφάνου τοῦ Γλαβιά, Νικήτα τοῦ Φουρνάρη, Νικολάου τοῦ Ἀβραμίου, Γεωργίου τοῦ Φωτεινοῦ, Ἰωάννου τοῦ Φάση, Ἰωάννου τοῦ Μεντώνη, Μιχαῆλ τοῦ Ἀματγεϊρέτου, Θεοδόρου τοῦ Κεντάρχου, Γεωργίου τοῦ Βεργωτῆ, Κωνσταντίνου τοῦ Καλαμιά, Νικολάου τοῦ Μακροῦ, καί ἀπὸ τῆς Στροβήλου κυροῦ Παύλου τοῦ Μαγγούση, ἱερέως τοῦ Σωροῦ, Νικήτα τοῦ Παγωμένου, Γεωργίου τοῦ Καμανιά, Ἰωάννου τοῦ Βεβακτισμένου καί τοῦ κατροφύλακος τοῦ Παρδοβούρου, κυροῦ Νικολάου τοῦ Κουρτίκη, καί ἀπὸ τῆς ἐνορίας τοῦ Κεφαλλοῦ, τοῦ πρωτοπαπᾶ Θεογονάστου, δευτερεύοντος Ἰωάννου, καί τοῦ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἄλσου, μοναχοῦ κυροῦ Παύλου, καί ἐτέρων τινῶν, ἐνώπιον καί τοῦ ἀρχιερέως, κυροῦ Γαβριήλ· καί ἐρωτήσαντες τούτους, πῶς τὰ τοιαῦτα ἐλαϊκὰ δένδρα ἀπεσπασθήσαν ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, ἀλλὰ δὴ καί ἰδρύαις, καί ἅπαντες οὗτοι ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος μιᾷ τῇ φωνῇ ἐξεβόησαν, ὅτι δυναστεία χριόμενος ὁ ἀπευχούμενος ἐπίσκοπος κύρις Ἡσαίας καθήρπασεν ταῦτα καί ἀπέσπασε ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐξωρισμένου ἐκείνου διὰ τὸ εἶναι καί αὐτὸ συμφέροντα τῷ θελήματι τούτου· ἔθεν οὐδὲ κατὰ δίκαιον λόγον οὔτε γονικὰ τυγχάνουσιν τῆς ἐπισκοπῆς, οὔτε ἀγορασίαι, οὔτε δωρεαί, οὔτε ἄλλο τι. ἐντεῦθεν γοῦν τῶν μαρτύρων ἀκροασάμεθα, καθὼς καί δεδηλώται. εἶτα καί αὐθις τὸν ἐπίσκοπον ἤρωτήσαμεν καί ἐζητήσαμεν δικαίωμαν· ὁ δὲ οὐκ ἠδυνήθη δεῖξαι ἢ διὰ δικαίωματος ἢ διὰ μαρτύρων, καθὼς οἱ μοναχοὶ ἐνεφάνησαν τὸ δικαίωμα καί τὴν διαθήκην τοῦ κτήτορος, ἱερομονάχου κυροῦ Νεοφύτου τοῦ Ἀμπελά, ἀποσοβοῦντα ἐκ τῆς περιοχῆς πάσης τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, ἀλλὰ πρόφασιν λόγου ὁ ἐπίσκοπος ποιησάμενος, ὅτι ἐκρατοῦντο κατὰ τοῦ πρὶν ἀρχιερατεύοντος καί «ἐκράτουν ταῦτα καί ἐγὼ μέχρι καί τήμερον». καί ἐκεῖ εἶρομεν τὸν ἐπίσκοπον ἄνευ δικαίωματος καί ἀμαρτάρωτον ἀυστατοῦντα, ἀπεδιώξαμεν αὐτὸν τέλεον ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων καί τῶν δρυῶν τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ καί παραδεδώκαμεν ταῦτα πρὸς τῇ βηθείσῃ σεβασμίας μονῆ τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, καθὼς εἶχε ταῦτα καί πρότερον. ἐπεὶ γοῦν καί τὰ γονικὰ ἴδια χωράρια τῆς βηθείσης μονῆς τὰ διακείμενα ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Ἀντιμαχαίας, τῶν Λουετρῶν, ἐρθασαν καί αὐτὰ ἀποσπασθῆναι ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς δηλουμένης μονῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ διὰ τὸ οὐκ εἶναι ὁ ἐπικρατῶν ταῦτα, παραδεδώκαμεν καί αὐτὰ πρὸς τῇ βηθείσῃ μονῆ ὡς ἴδια καί κληρονομικὰ αὐτῆς κτήματα, καθὼς ἡ κραταία καί ἀγία ἡμῶν κυρία καί δέσποικνα, ὡς ἰδιοκτήτην μοναστήριον αὐτῆς, διὰ ὀρισμοῦ αὐτῆς ἐφορῶν διακελεύεται, ὡς ἵνα ἀπὸ γε τοῦ νῦν ἡ σεβα-

σμία καὶ δεσποινική μονή τῆς Πάτμου, τὰ τῆς περιουχῆς ταύτης κτήματα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἔχουσι τὸ ἀπαρασάλευτον καὶ ἀνενόητον. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ Ἀναβασίδιον διὰ χρυσοβούλλου λόγου τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως, κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, κατεῖχε καὶ αὐτὸ ἡ σεβασμία μονή τῆς Πάτμου, ἐδεήθησαν δὲ οἱ μοναχοὶ τῆ κραταιᾶ καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποινῆ διὰ ὀρισμοῦ ταύτης τυχεῖν, [ἔν] ἔχουσι τὸ τοιοῦτον προάστειον μετὰ τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων αὐτοῦ, τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασθαι θεῖον καὶ προσκυνητὸν δεσποινικὸν ὄρισμὸν ἐπορέγει αὐτῆς, ὅπως ἔχουσι καὶ αὐτὸ, καθὼς καὶ τὸ πρότερον, μὴ παρά τινος ἐμποδιζόμενοι. ὅθεν καὶ τῆ ἐμφανείᾳ τῶν προσόντων αὐτῆς δικαιωμάτων καὶ τῆς ἡμετέρας φανεραῆς καὶ καθαρᾶς παραδόσεως οὐκ ὀφείλει τις τὸν μετέπειτα παρ' ἡμῶν ὄχλησιν ἐπάξει τῷ τιμιωτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Πάτμου, κυρῷ Γερμανῷ, καὶ τοῖς ἐν αὐτῷ προσκαθημένους μοναχοῖς. ὅθεν καὶ ἐπεδόθη ἡ παρούσα παράδοσις πρὸς αὐτοῖς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ Ἰουλίῳ, ἡν-δικτιῶνος ιδ'. †

† Ὁ δοῦλος τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης, Μιχαὴλ ὁ Βασιλικιώτης. †

Archetyp. membranaceum. Flor. nro 75. Tabula tribuenda videtur anno 1271 (6779).

XCVI. Sine anno, mense decembri, ind. I.

Testamentum abbatis Germani.

† Διαθήκη Γερμανοῦ, καθηγουμένου Πάτμου. †

† Ἐπειδὴ πᾶς ἄνθρωπος γεννητὸς καὶ θνητὸς περιμένων ἀνάστασιν καὶ κρίσιν καὶ ἔδει τὸν τοιοῦτον ἀεὶ περὶ τῶν ἀμφοτέρων μεριμανᾶν καὶ τὴν ἐκπερχομένην ἡμέραν τῆς κρίσεως] . . . . . θρηνεῖν καὶ ὀδυρεσθαι . . . πότε ἔξει ἡ] ἡμέρα . . . ἂν . . . . . οὐκ οἶδε, καὶ οὐ μόνον περὶ τῆς δηλουμένης κρίσεως εὐθύνας ἔξει, εἴτε κακῶς ἀπεβίω, εἴτε ὀρθῶς εἰς ζωὴν αἰώνιον διαφυλαχθεὶς, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα διακρατυνομένων αὐτῷ, εἴτε λαοῦ ἀρχὴν ἐνεχειρίσθη, εἴτε πραγμάτων πολιτικῶν, εἴτε ἐκκλησίας τάλαντον καὶ πᾶν ἱερὸν ἐν αὐτῇ οἰκοδόμημα, λόγον ὑπέξει ὑπὲρ τοῦ δικαίου κριτοῦ καὶ εἰ μὲν ἐπλεόνασε τοῦτο, κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου], ἀξιωθήσεται καὶ τῶν δέκα πόλεων, ἡ ὀλιγώρησε, κἂν τῶν πέντε . . . . . εἰως τοῦτο ἀπέκρυψεν ὡς ὁ κρηρὸς κ[αὶ ὀνηρὸς] δο[ῦλος καὶ οὐ] κατέβαλεν εἰς τράπεζαν, ἔξει ὁ κύριος αὐτοῦ καὶ διχοτομήσει καὶ τὸ τάλαντον ἄρη καὶ [δώσει τῷ] ἔχοντι τὰ δέκα καὶ τὸ μέρος

αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει, ἔνθα ἡ ἀπειλή καὶ παραβολή πάσης εὐθύνης αἰτία καὶ φρίκη . . . . . ὁ ταπεινὸς καὶ εὐτελής ἱερομόναχος Γερμανὸς φέρεται εἰς μέτρον ἀρχῆς ἡγουμενείας τῆς Π[άτμου], εἴτε θεοῦ εὐδοκία, εἴτε παρχωρήσει οὐκ οἶδα, [θεὸς δὲ οἶδε] μόνος ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης. καὶ παραλαβὼν τὸ ποιμνιον ἀπήμ. ἔχων καὶ πολλῶν κειρατηρίων ἔνοχον ἑαυτὸν καταστήσας, μάρτυς μου ὁ θεὸς καὶ ἡ ἐμὴ συνειδή[σις, οὐκ] ἀνεπαύθην τοῦ τόπου ἓνα καὶ μόνον ἐνιαυτὸν, ἀλλ' αἰεὶ κατεκινδύνους προσέφερον τὸν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ἄνθρωπον, πῆ μὲν τὴν ἐφοδὸν τῶν κειρατῶν τῶν συγχῶς παραβαλόντων τῇ μονῇ εἰς τὸ τὰ νῦν δυναμένα ἢ ἐχόμενα ἐπιζητεῖν βρώματα καὶ ἄλλα ἐξ ἄλλων ἡδέων, ἀ καὶ ἔχει τὴ ληστρική αὐτῶν παραδόσις, ἀξουγγίων, στυπκείων, πισσογρ . . . . . ων, [ὑπο]δημάτων, πακπουζίων, ἐκ τοῦ κοθεινοῦ καὶ ἀμετρήτου αὐτῶν μέθης τοῦ οἴνου, ἀλλὰ καὶ ζημίας κλοισαρίων γαιμάτων μέχρι καὶ δεκαπέντε καινοουργίων, τὰς δὲ ἀπειλάς αὐτῶν καὶ μάχ[ας] . . . . . καὶ βέλη τίς διηγῆσεται; ὅτι καὶ τὰ ἀψυχα . . . καὶ αἱ πόρται τὰ βέλη αὐτῶν κατετιτρώσκοντο μετὰ φωνῶν καὶ ὕβρεων. καὶ ταῦτα πλειστάκις χρόνοις ὑπέστην, ὡς ἴσασιν οἱ ἀρχαῖοι γέροντες, καὶ ἠγωνίσθην διαφυλάξαι καὶ τὴν μονὴν καὶ τὴν χώραν. καὶ ἐν τῇ τοῦ Μάρκου Γύζιν κολορκία καὶ πράσει τοῦ λαοῦ κατεβλήθη ἡ μονὴ κενή, μὴ ἔχειν ἔν καὶ μόνον νόμισμα. ἀλλ' ἡ πᾶσα μία χιλιάς, ἡ μὲν ἡμισυ ἐδόθη ἐκ φιλοχρίστων, ἡ δὲ ἑτέρα ἐκ τῆς μονῆς. εἰ οὐκ ἐποιήσαμην οὕτως, ἅπας ὁ λαὸς ὁ κολορκηθεὶς διὰ μαχαίρας διήρχετο· τί δὲ καὶ τοῦ ἡμέρου καὶ τοπικοῦ λαοῦ καὶ μοναχῶν καὶ κοσμικῶν; τίς διηγῆσεται ἡ ἀναγγελεῖ τὰς πικρίας τούτοις, ἀς ὑπέστην, καὶ ἐξορίας, ἀς ὑπέμεινα διὰ τὴν μονὴν, μὴ πως ἐξ οἴκου γένηται, καὶ ὁ θεὸς διεφύλαξε ταύτην καὶ ἡ ὑπεραγία θεοτόκος καὶ ὁ ἅγιος πατὴρ Χριστοδούλος καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἴσταται ἀσινῆς πολυπαθοῦσα καὶ βοᾷ πρὸς κύριον νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ σώζονται ψυχαὶ κατόδυναί, κἄν καὶ ἐγὼ ἀπόλλυμαι. καὶ δόξα σοι ὁ θεὸς ἐπὶ τούτοις, ὁ μόνος τὸ συμφέρον οἰκονομῶν. ἔλθωμεν δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς οἰκοδομήμασι τοῖς ἔξω, ὧν ἡ μονὴ οὐκ οἶδεν, οὐδὲ ἔσχεν, οἷον ὁ Πύργος ἐν τοῖς Παλατίοις καὶ ἐκινδύνευσε καὶ πολλὰ θεινὰ ἐπὶ τούτου ὑπέστην ἐγκαλῶν τοὺς βασιλεῖς καὶ ποιῶν χρυσόβουλλα καὶ ἔρισμους καὶ περιορίσεις καὶ παραδόσεις ἀναγραφένων καὶ ἐξόδους διὰ νομισμάτων πολλὰς ἐκατεβαλλόμεν καὶ ἡγόρακα καὶ γῆν ἐντὸς τοῦ Πύργου. (πρώτιστον ἔγγραφον τοῦ Μαιανδρινοῦ Λέοντος καὶ Βασιλείου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Καρεστινοῦ καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πλευρῆ ὑπέρπυρα εἴκοσι δύο καὶ ὄνικα τρία εἰς τὴν γονικὴν αὐτῶν μερίδα. δευτέρον ἔγγραφον εἰς τὴν αὐτὴν γῆν ὑπέρπυρα ἑπτὰ. τρίτον ἔγγραφον εἰς ἐξάγειν ὑπέρπυρα πάντε εἰς τὴν

αὐτὴν γῆν τοῦ Καρίκη καὶ Ἰωάννου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. τέταρτον ἔγγραφον Κωνσταντίνου τοῦ Καρεστίνου, Κωνσταντίνου τοῦ Πηλέρη, Ἰωάννου τοῦ Μαιανδρινοῦ, Βασιλείου τοῦ ἀγαδελφοῦ αὐτοῦ, εἰς ὑπέρπυρα δώδεκα. ἕτερον ἔγγραφον Κωνσταντίνου τοῦ Πεπανοῦ εἰς ὄνικον μεγάλην ποσούμενον ὑπέρπυρα εἴη. ἄλλο ἔγγραφον Ἰωάννου τοῦ Νιτροῦ εἰς ὑπέρπυρα εἴη. ἄλλο τοῦ Λυγηροῦ καὶ Βασιλείου τοῦ Εὐλογιώτου εἰς ὑπέρπυρα πέντε. ἄλλο ἔγγραφον ἱερέως τοῦ Προδρομίτου καὶ Κισσιανοῦ τοῦ ἀγαδελφοῦ αὐτοῦ καὶ Κωνσταντίνου τοῦ ἀνεψιῦ αὐτῶν καὶ τῶν δύο ἀγαδελφῶν καὶ Εὐδακιμονίτζων εἰς ὑπέρπυρα δέκα. ἔγγραφον τοῦ Ἀντιόνικου καὶ Μιχαὴλ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ Νικίτζα τοῦ ἐτέρου υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν γῆν εἰς νομίσματα ὑπέρπυρα πέντε. ἔγγραφον Κωνσταντίνου ἱερέως τοῦ Γαβρᾶ καὶ πρωτοπαπᾶ καὶ Γεωργίου ἀναγνώστου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ εἰς νομίσματα ὑπέρπυρα δέκα. ταῦτα μὲν τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δηλούμενα ὑπέρπυρα, ἀφ' οὗ ἐκρίθη ἡ Γωνία τοῦ Ψωμοζούλη δι' ὄρισμῶν τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου καὶ ἀπεκατέστη παρὰ τοῦ Ζαχαρομμάτη καὶ καὶ πανυπερσεβαστοῦ κυροῦ Γεωργίου εἰς οἰκείαν δεσποτείαν καὶ ἐξουσίαν τῆς Πάτμου διὰ τὴν ψυχὴν μου καὶ τὸ φύσει καλὸν γειτωνικόν, ὅστις ἂν εἴχε δίκαιον καὶ ἔκχευεν ἐντὸς τούτοις, ὠνησάμην αὐτὸν διὰ τὸ ἡ ἱερὰ μονὴ ἤθελεν ἐξωνῆσαι τὸν ἐμὸν τόπον καὶ ποιῆσαι κάθισμα. μαρτυροῦσι καὶ τὰ ἔγγραφα, ἃ διὰ τοῦ νομικοῦ καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν πρᾶσσόντων γράφονται καὶ ὅψε ποτε μετὰ θάνατον ἐμὸν ἐμφανισθέντα τὰ ἔγγραφα τούτοις, εἴπερ γένηται συντυχία καὶ ἡ κρίσις τοῦ Ζαχαρομμάτη, καὶ κατακριθῆσονται, ὅτι Πανακραντικὰ ἦσαν τὰ χωράφια δίκαιούμενα τῇ Πάτμῳ διὰ χρυσοβούλλου λόγου παραδεδομένα τοῦ ἀοιδίμου Λάσκαρι τοῦ γέροντος, ὃ καὶ διαπύζηται μέχρι σήμερον καὶ ἐμφανίζεται καὶ ὄρισμοὶ διάφοροι ὑπογεγραμμένοι παρὰ τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα καὶ γαμβροῦ αὐτοῦ κυρωτικοί. ὑπὲρ τούτου καὶ ἐξουσεῦον καὶ τὸν τόπον τοῦ Πύργου ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ποταμοῦ. ἕτερον χρυσοβούλλον περιεκτικόν, ἐπιχωρῶν καὶ τοὺς ὄρισμοὺς τούτους καὶ αὐτὸ γεγονὸς παρὰ τοῦ νῦν κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κυροῦ Μιχαὴλ Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου. ὅμοι οἱ βασιλικοὶ ὄρισμοὶ ἅπαντες ἀπὸ τε ἐξουσεύσεως τῶν μετοχίων καὶ τοῦ κομμερχίου τῶν τεσσάρων караβίων, ποσειμένοι οἱ πάντες πεντεκαίδεκα, οἱ καὶ σώζονται τὰ πρεσβεῖα καὶ τὰ κύρια διασώζοντες· καὶ βλέπε σύ, ὁ μέλλων ἀδελφός μου ἡγουμενεύειν τὴν περιώνυμον μονὴν τῆς Πάτμου, ὅταν καὶ πολλὰς εὐρῆς δυναστείαν τοπικὴν καὶ ἀναρχίαν, νὰ ἐμφανίσῃς τὰ παρόντα δικαιώματα καὶ ἀντιστῆς αὐτοῖς. προλέγομαί σοι τούτο, μὴ πως ἀδυνατῶς εὐρών σε οἱ κηροδαίμονες χωρίτζα ἐργάσσονται εἰς τὴν μονὴν θεινὰ καὶ ἐπίβουλα. περὶ δὲ

τῶν οἰκοδομημάτων ὁ Πύργος δεικνύει, ὅποιαν τὴν κατασκευὴν κέκτηται εἰς ἐκκλησίας καὶ οἰκοδομὰς, καὶ ἀνδρύνθητι καὶ αὐτὸς εἰς πλειοτέραν βελτίωσιν. περὶ δὲ τῆς Κεχιομισμένης μονῆς, ἧς καὶ ἡ διαθηκοπαράδοσις τοῦ μακαρίτου ἐκείνου Μονοχυτῆ διέξεισι τὰ περὶ τούτους, ὅτι ἐν τῇ μονῇ τῆς Πάτμου ἐξέδοτο ταύτην εἰς ἀνάκτησιν καὶ ἐξανάστασιν. καὶ ἐγὼ μὲν ἐν τῇ ζωῇ ὧν, εἴ τι ἐδυνήθην, ἀνέκτησα, τὰ ἐπιλοικα δὲ χρέος ἔχει ἡ Πάτμος καὶ σὺ ὁ ἡγουμενεὺν ἀναπληροῦ νκαὶ οὕτως κληρονομεῖν αὐτήν. ὁμοίως καὶ τοῦ Μανδραγουρίου ζευγηλατείου, ὃ ἐδόθη ψυχικὸν εἰς τὴν μονὴν παρὰ τοῦ κράταιου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κυροῦ Μιχαὴλ Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου, γῆ ζευγαρίων πέντε, καὶ εἰς τὸ αὐτοῦ χρυσόβουλλον κείμενον καὶ ὀρισμούς εἴξ. καὶ δεῖ σε καὶ ἐπὶ τούτου πρόνοιαν ποιῆν εἰς κληρονομίαν τῆς μονῆς. ὁμοίως καὶ τὰ ἐν τῇ Κῷ μετόχια, ἃ καὶ δεσποινικούς προσφέρουσιν ὀρισμούς, καὶ διακρατύνειν καὶ ταῦτα καὶ ἐπιμελεῖσθαι εἰς βελτιώσεις καὶ ἐξαναστάσεις. περὶ δὲ τῆς μονῆς, τῶν νήσων καὶ μετοχίων οὐ δεῖ ἡμᾶς πολλυρῆμονεῖν, ἅτε αὐτοδέσποτα ὄντα καὶ αὐτεξούσια. περὶ δὲ τὰ ἐντὸς τῆς μονῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἀρκέσθητι, εἴ τι ἂν καὶ εὖρες, μήτε προσθήκην ποιήσεις, μήτε ἔλλειψιν· σῶζει γὰρ καὶ περιττεύει. εἰς δὲ τὴν πραγματικὴν ὑπόθεσιν ἢ διὰ χρυσίου χαράγματος . . . . ἢ χρυσὸν ἀρ. . . . . ἢ κειμήλια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ μὴ ζητεῖ ἐν τῷ ἡγουμενεῖω, ὅτι οὐχ εὐρήσεις. μάρτυς μου ὁ θεὸς καὶ ἡ ἐμὴ συνειδήσις, οὐκ ἐθησαυρίσθη ἐν τῇ ἐμοὶ ἡγουμενεῖᾳ ἕν μόνον ἐκ τούτων τῶν ῥηθησομένων, οὐδ' αὐτὸς ἐγὼ ἐνοσησάμην ἢ ἀπέκρυφα διὰ γῆρας ἀσθένειαν ἢ εἰς δόξης πλειότερας ἐπιθυμῶν ἢ ἐπισκοπῆς ὀρεγόμενος ἢ ἑτέρου ἡγουμενεῖου μειζοτέρου, ἀλλ' ἕν καὶ μόνον ἦν τὸ ἐμὸν καταθύμιον τοῦ ἀγωνίζεσθαι κατ' ἐνιαυτὸν καὶ ἐμπορικῶς διὰ πλοιαρίων ἀναζητεῖν τὰ τῆς μονῆς χρειώδη καὶ ἐξαρκεῖν εἰς αὐτὰ ταύτην καὶ ἐπαρκεῖν καὶ τοὺς πειρατὰς θεραπεύειν καὶ πᾶσαν δουλείαν διὰ τῶν βρωμάτων ἐργάζεσθαι. ἐτρεφόμην δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ τραπέζῃ τῶν ἀδελφῶν, εἴ τι ἂν καὶ ὁ θεὸς ἐπιχορηγῆί τῶν ἔξω, καὶ συνεπαρηγόρουσιν καὶ τοὺς ἀδελφούς, κελλικῶς δέ, ἴσασιν οἱ ἄπαντες, ὅτι οὔτε ἐντὸς εἶχόν τι, οὔτε . . . . . καὶ ἐξουσίαν ἐξείξ. . . . . εἰς τὸ μιμήσασθαι τὰ περὶ ἐμοῦ ἢ κάλλιον ἐργασίαν ἐργάζεσθαι. εἰ . . . . ., ὡς ἐγὼ διῆλθον ταύτας. περὶ δὲ τοῦ κοινου τῆς ἀδελφότητος, ὡς ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ καὶ ἡ σωματικὴ ἀσθένεια περιφέρει, δεῖ καὶ κυβερνᾶν ἕνα ἕκαστον ἐν πραεῖα καὶ ἡσυχῇ συμβουλῇ τοὺς ὄντας ἐν ὑπακοῇ καὶ σωφροσύνῃ καὶ φόβῳ θεοῦ διέγοντας καὶ βουλομένους σωθῆναι, τοὺς δὲ ἀπειθεῖς καὶ ἀντιλέγοντας καὶ φωνοκράζοντας, οἳ καὶ λέγονται κρᾶκται, διπλῶ τῷ θυμῷ περιεχόμενοι τῷ ἐντὸς θυμῷ καὶ τῷ ἐκτός, εἰς δεδουλωμένοι εἰς

μέθην, οὐ δύναμαι οὐτ' αὐτός, οὔτε σὺ κανονίσει, ἀλλὰ τῇ ὀδῶ αὐτῶν πορευθή-
 σονται, ὅτι κρινεῖ κύριος λαὸν ἀπειθήν και ἀντιλέγοντα και « κύριος ὑπερηράνοις
 ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. » ταύτην οὖν τὴν ἐγγραφὸν γραφὴν ἐξε-
 θέμην κἀγὼ ὁ ταπεινὸς και ἁμαρτωλὸς . . . . . κύριον
 . . . . . και καθηγούμενον και εἰ μὲν καλῶς διαγορεύει και ἀρετίσοι κρά-
 τυνον αὐτήν, εἰ δ' οὐκ ἀρεσθῆ σοι, ἔξεις . . . . και τὸν ἅγιον Θεολόγον και
 τὴν ὑπεραγίαν θεόποιον θεοτόκον και τὸν δαιον πατέρα ἡμῶν και ἅγιον Χριστό-
 δουλον λιτανεύοντα ὑπὲρ σοῦ εἰς εὐδωσιν τοῦ κοιμανίου και εἰς ψυχικὴν αὐτοῦ
 σωτηρίαν. ἐγὼ δὲ ἐτι ζῶν συγχωρῶ πάντας, ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἔσοι προεκοιμή-
 θησαν ἐν τῷ κοιμητηρίῳ και ἐν ἑτέροις τόποις εὐλόγως εἰς ὑπακοὴν στελλό-
 μενοι, εἴτε ἐν μετοχίοις, εἴτε ἐν διακονίαις πλοιαρίων, εἴτε ἐν ἑτέροις χρείαις
 τῆς μονῆς, και ἀναπαύσοι αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἐν τόποις χλοεροῖς και ἀναπαύ-
 σεως, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, πᾶν πλημμέλημα συγχωρῶν αὐτοὺς ὁ θεός,
 ὁμοίως [δὲ και] τοὺς ζῶντας ἐν αὐτῷ τῷ τρόπῳ συγχωρῶ και εὐχομαι, ὅπως
 κατανήσωμεν ἅπαντες εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου . . . . .
 μετὰ πάντων τῶν σωζομένων και δικαίων ἁγίων εὐξασθε και ὑπὲρ [ἐμοῦ] τοῦ
 ἁμαρτωλοῦ, ἀδελφοὶ και πατέρες, τοῦ κρύφαντος και μὴ ποιήσαντος. ἀμήν.
 ἐγρᾶφη και ὑπεγρᾶφη τῷ μηνὶ δεκεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνος α'. †

† Ὁ τῆς Πάτμου μονῆς καθηγούμενος Γερμανὸς και εὐτελής
 δὲ τὴν παροῦσαν ὑπογράψας διαθήκην. †

Archetyp. chart. Flor. II. nro 12. Tabula tribuenda est anno 1272.

XCVII. Sine anno, mense augusto, ind. I.

*Cansel magistratibus Asiae Minoris scribit de exemptionibus navicularum mona-
 sterii et de colonis eius in Phygelis.*

I. † Ὁ ἐπικρατῶν τὸ κοιμέρκιον τῆς Ἀνατίας, κύρι Γεώργιε Χαλούρη. ἐπεὶ
 ἡ σεβασμία βασιλικὴ μονὴ ἢ ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ τοῦ ἡγαπημένου Χριστῷ τῷ
 θεῷ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου κέκτηται θεῖα και βασιλικά προσταγμάτα τῶν ἀι-
 θίμων βασιλέων, ἀλλὰ δὴ και πρόσταγμα προσκυνητῶν τοῦ κραταιοῦ και ἁγίου
 ἡμῶν αὐθέντου και βασιλέως, διοριζόμενον, ἵνα ἐξκουσσεύονται τὰ κατὰ τὰς
 παραιγιαλίους χώρας διὰ τινος πραγματείας ἀπερχόμενα σανδάλια αὐτῆς ἀπὸ τε
 κοιμερκίου και τῶν ἄλλων ἐπηρειῶν τε και δόσεων τῶν κατὰ συνήθειαν,
 γράφομέν σοι, ἵνα, ὡσάκις ἔρχονται αὐτόθι τὰ τοιαῦτα τέσσαρα σανδάλια τῆς
 μονῆς, διατηρῆς ταῦτα ἐλεύθερα πάντη και ἀδιάσειστα και ἀπέχης τέλειον ἐξ

αὐτῶν καὶ μὴ κατὰ τινα εὐρεσιλογίαν καταπεμβαίης τούτοις καὶ ἀδικῆς, ἐπεὶ τοί γε τῆ πολυχρονίᾳ χαρᾷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως γινώσκεις σε βούλομαι, ὡς ἔφορός εἰμι ἔγνωε τῆς τοιαύτης μονῆς. ἀνυπερθέτως οὖν καὶ δίχα τινὸς ἀφορμῆς ποιήσον, καθὼς σοι γράφω, ἀντιστρέφας τῷ μέρει τῆς μονῆς καὶ τὴν παρούσάν μου γραφὴν εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος α΄. †

† . . . . . ὁ τοῦ Κανιήλ. †

II. † Πανσεβαστα σεβαστά, οὐκείε τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ ἠγαπημένε μοι σύντροφε, κύρι Γουδαλλιε Καναβη. ἡ σεβασμία βασιλικὴ μονὴ τοῦ ἠγαπημένου Θεολόγου τοῦ ἐν τῇ Πάτμῳ τῇ νήσῳ κέκτηται ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Φυγέλλων παροίκους τινάς, οὓς ἔχει δι' ἔρισμοῦ τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου καὶ ἐκ παλαιγενῶν δικαιοματίων. τήρησον οὖν τὰ τοιαῦτα δικαιομάτα καὶ κατὰ τὰς περιλήψεις αὐτῶν ποιήσον καὶ μὴ θελήσης πλέον ἐπιβαρῦναι τὴν τοιαύτην μονήν. ἀνυπερθέτως οὖν καὶ δίχα τινὸς ἀφορμῆς ποιήσον, καθὼς σοι γράφω. μηνὶ αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος α΄. †

† Ὁ . . . . ὁ τοῦ Κανιήλ. †

Archet. Deest apud Flor. Sakk. nro 112. Tabula videtur esse anni 1273 (6781).

XCVIII. Sine anno, mense octobri, ind. II.

Caniel iubet monasterio Sanctae Mariae Nivosae restitui liberam possessionem agri prope Palatia.

† Ἐπεὶ πρόσεισι τῇ περὶ τὰ Παλάτια διακειμένη σεβασμία μονῇ τῇ εὐτῶσιν ἐπονομαζομένη τῆς ὑπεράγνου μου θεομητορῆς τῆς Καχιονισμένης χρυσόβουλλαι λόγαι καὶ προσκυνητοὶ ἔρισμοὶ διάφοροι τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ τῶν ἀσιδίων ἁγίων ἡμῶν αὐθεντῶν καὶ βασιλέων καὶ ἀποκαταστάσεις τῶν κατὰ καιροῦς δουκτουμένων εἰς τὴν χώρᾳ τῶν Παλατίων ἐπὶ τῷ παρὰ τοῦ Μονοχυτρᾶ ἐκείνου προσκαθιερωθέντι εἰς τὴν τοιαύτην μονὴν χωράφι, τῷ ἐπονομαζομένῳ τοῦ Βαρυκαλήγη ἐκείνου, καὶ κατεῖχον τοῦτο ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασειστικῶς χρόνους ἤδη οὐκ ὀλίγους· ἀρτίως γὰρ ἐλθόντες καὶ πρὸς ἐμὲ οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐνασκούμενοι μοναχοὶ ἐξεῖπόν μοι, ὡς ἀμετόχως καὶ δυναστικῶ τρόπῳ καὶ κλεονεκτικῶ πειράται ὁ εἰς τὸ Μελανούδιον προσκαθήμενος Νεφοκρίτης ἀποσκάσαι τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς· ἡμεῖς οὖν ἐξετάσαντες τὰ περὶ τούτου ἀκριβῶς καὶ εὐρόντες τὸ δίκαιον ἔχειν τὴν τοιαύτην

μονήν, τὸν δὲ Νεφοκράτην ἀμετόχως πειρώμενον ἀποσπάσαι τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἀπὸ τῆς μονῆς, ἀποκατεστήσαμεν τὴν τοιαύτην μονήν διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος κατέχειν καὶ νέμεσθαι τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἀνενοχλήτως καὶ ἀνεμποδίστως, ἐπεὶ κατεῖχε τούτο καὶ ἐνέμετο ἕκτοτε μέχρι τοῦ νῦν κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων ταύτῃ χρυσοβούλλων λ[όγων, ὀρισ]μῶν καὶ διαφόρων ἀποκαταστάσεων. ἔθεν καὶ οὐκ ὀφείλει ἀπὸ τε τοῦ νῦν ὁ ῥηθείς Νεφοκράτης ἐπαγαγεῖν τινα ὀχλήσιν ἢ διασεισμὸν τῇ ῥηθείσῃ μονῇ διὰ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, ἀλλὰ ἀπέχειν τέλεον ἐξ αὐτοῦ, ὡς ἀμετόχως πειρώμενος ἀποσπάσαι τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς, εἰ μὴ βούλεται τούτο ποιήσας παθεῖν τιμωρίαν καὶ ἀφαίρεσιν τοῦ βίου αὐτοῦ· διὰ γὰρ τούτο ἐγεγόνει καὶ ἡ παρούσα ἡμετέρα γραφή καὶ ἐπεδόθη τῇ εἰρημένῃ σεβασμῆς μονῇ τῆς Κεχιονισμένης εἰς οἰκίαν ἀνενοχλησίαν καὶ ἀσφάλειαν. μηνὶ ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνος β'. †

† Ὁ δούλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως . . . ὁ τοῦ Κανιήλ. †

Archetyp. Flor. nro 95. Tabula videtur esse anni 1273.

XCIX. Sine anno, mense maio, ind. XI.

Imperator Andronicus II. Palaeologus confirmat exemptiones quattuor navicularum monasterii a vectigalibus.

† Ἐπεὶ οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμῆς μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ διακειμένης καὶ ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀναδραμόντες εἰς τὴν βασιλείαν μου ἀνεφέρον αὐτῇ, ὅτι ἡ κατ' αὐτοὺς τοιαύτη σεβασμῆς μονὴ ἔχει πλατύδια τέσσαρα, ἃ καὶ διετηρήθησαν μέχρι τοῦ νῦν διὰ παλαιγενῶν προσταγμάτων, ἀλλὰ δὴ καὶ διὰ προσταγματος τοῦ ἀειδύμου βασιλέως, τοῦ αὐθέντου καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου, ἀνώτερα πάσης δημοσιακῆς ἐπιτηρείας καὶ συζητήσεως, κομμερκίου δηλαδὴ, ναυλοκαταρτιακοῦ, σκαλιατικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ ἐδετήθησαν τυχεῖν ἐπὶ τούτῳ καὶ προσταγματος τῆς βασιλείας μου, ἡ βασιλεία μου τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα τὸν παρόντα ὀρισμὸν ἐπιχορηγεῖται τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς, δι' οὗ καὶ διορίζεται διατηρεῖσθαι τὰ τοιαῦτα τέσσαρα πλατύδια αὐτῆς, ἔνθα ἀπέρχονται, ἀνενοχλήτα πάντῃ καὶ ἀδιάσειστα καὶ ἐλεύθερα πάσης δημοσιακῆς ἐπιτηρείας καὶ συζητήσεως, μηδὲ εὐρίσκειν παρά τινος διενόχλησιν τινα ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας μου, μήτε ἐπ' ἐμβολῇ πραγματικῶν, μήτε ἐπ' ἐκβολῇ, καθὼς διαλαμβάνουσι περὶ τούτου καὶ τὰ πρόσοντα τῇ τοιαύτῃ

σεβασμία μονῆ τρία καλαίγενῆ προστάγματα, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως, τοῦ ἀθέντου καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός εἰς ἀσφάλειαν, μηνὶ μαίῳ, ἰνδικτιῶνος ια΄. †

Archetyp. chart. Flor. pro 65 c. Tabula videtur esse imperatoris Andronici II. et anni 1283 (6791).

C. 6801—1292, mense novembri, ind. VI.

Imperator Andronicus II. Palaeologus confirmat monasterio omnes possessiones.

† Ὅτι τὸ τῆς ἀγάπης τῆς πρὸς τὸν κοινὸν δεσπότην διάκυρον καρὰ τοσοῦτον γέγονε γνήσιον, ὡς ἐκείθεν αὖθις τὸ πολὺ τῆς μακαρίας ἀγαπήσεως δέξασθαι καὶ μόνῳ τὸ τοῦ κόθου μυστήριον πάνδημον τελέσαι κλήσεως γνώρισμα, τίνα τις εἰπὼν ἀνάπτει τὸν κόθον, μέτρια καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν νομοθεῖται; ὦ δὲ τὰ τοῦ κόθου μηδὲ πέφυκεν ἀξίως μετρεῖν, κόθον ἂν τις καὶ καρὰ τῶν ἔργων τὸ εἶδος ἐκπληρώσειεν; ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον δύναται ἂν τις, κοῦ δὴ καὶ πρὸς τίνα ἀποτίσει τὴν ὀφειλὴν τοὺς ἑστημέραι τούτῳ προσανέχειν ἐλομένους παραδραμῶν; κοῦ δὲ μᾶλλον καὶ ἀποδοὺς κρεπόντως ἀποδοίη καὶ αὐτῷ γε κατὰ σκοπὸν, μὴ τούτους εὖ ποιεῖν προελόμενος; τοῖνον καὶ ἢ ἐκ θεοῦ βασιλεία μου τὰ τε ἄλλα περὶ τὴν ἐκείνου σεβασμίαν μονήν, τὴν ἢ νῆσος Πάτμος ἐπὶ τῷ θεῷ φέρει τούτου ὀνόματι φιλωδώρως ἔσχε καὶ προμηθῶς, καὶ δὴ καὶ νῦν τοῖς ἐν αὐτῇ φιλοσοφοῦσι τὰ πνευματικὰ καὶ μεταρπια κάσαν μὲν τὴν ἐκ τῶν κάτω τύρβην κεραιρεῖν, πρὸς δὲ τὴν ἄνω ταύτην καὶ θεοφιλεῖ πορείαν ἐλευθέρως ἔχειν ἀνήσει μηδένα τούτοις ὄχλον ἐπικίπτειν ἐξωθεν προνοουμένη τῶν ταπεινῶν, μηδὲ τῶν κάτω συρομένων καὶ βριθόντων ἐπὶ τὰ πρόσγεια· ἐπιχορηγεῖ γὰρ τούτοις τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον αὐτῆς, ὡς ἤτήσαντο, καὶ δι' αὐτοῦ προστάσει τε καὶ παρακαλεῖται πάντα τὰ προσόντα τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ καὶ ἐς δεῦρο παρ' αὐτῆς κατεχόμενα κατέχεσθαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς παρ' αὐτῆς, ὡσπερ δὴ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, διατηρούμενα ἐς τὸ παντελὲς ἀνεόχλητά τε καὶ ἀδιάσειστα, πρὸς δὲ καὶ ἀναφαίρετα, ἃ δὴ καὶ κατὰ μέρος ἔχουσιν οὕτως· ἢ δηλωθεῖσα νῆσος τῆς Πάτμου κατὰ τὴν καθέλου δεσποτείαν καὶ κυριότητα, ὡς εὐρίσκεται κατεχομένη καρὰ τῶν μοναχῶν, τὰ περὶ αὐτὴν δύο νησιδία, τὸ τῆς Λειψοῦς καὶ τὸ Ἀγαθονήσιον· μετόχιον περὶ τὸν Μαϊάνδρον, ὁ Πύργος, μετὰ τῶν προσόντων αὐτῷ δικαίων καὶ τὸ πλησίον τούτου χωράριον, τὸ τῆς Γωνίας ἐπονομαζόμενον, ὡσεὶ ζευγαρίων ὄν τεσσάρων· μετόχιον ἐν τῇ

νήσω Κῶ ἐκ' ὀνόματι τιμώμενον τῆς πανυπεράγου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπιτεκλημένον τῶν Σπονδῶν μετὰ τῶν προσόντων αὐτῶ δικαίων, ἦγουν τῶν χωραφίων τῶν ἐν τοῖς Περιπάτοις, τοῖς Πετρωρείοις καὶ τοῖς τῆς Ἀντιμαχίας, ἔτι δὲ καὶ τοῦ μύλωνος τοῦ περιελθόντος τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ Διογένους καὶ διακειμένου ἐν τοῖς τοῦ Εὐδρομαρίου καὶ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ μετόχιῳ προσκαθημένων ξένων καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστων. ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ Κῶ ἕτερον μετόχιον λεγόμενον τοῦ Ἄλσους μετὰ τῶν προσόντων αὐτῶ δικαίων, ὅπερ ἦν μὲν πάλαι ποτὲ τῆς μονῆς, προσεκυρώθη δὲ ἀρτίως αὐτῇ καὶ διὰ γράμματος τοῦ ἀγιωτάτου μου δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. ἕτερον μετόχιον ἐκ' ὀνόματι τιμώμενον τοῦ δεσπότη μου Σωτῆρος Χριστοῦ προσὸν τῇ μονῇ διὰ γράμματος τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου ἐκείνου, κυροῦ Ἀρσενίου. τὰ ἐν τῇ νήσῳ Λέρνῳ δύο μετόχια τῆς αὐτῆς σεβασμίας μονῆς, ὧν τὸ ἐν ἐπονομάζεται Παρθένιον, τὸ δὲ ἕτερον Ταμένεια, μετὰ τῶν προσόντων αὐτοῖς ἀνέκαθεν δικαίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς προσκαθημένων παροίκων καὶ δουλευτῶν. καὶ εἰς τὸ Φύγελλον μετόχιον ἐκ' ὀνόματι τιμώμενον τοῦ μεγαλομάρτυρος ἀγίου μου Γεωργίου. ταῦτα τοῖνυν πάντα καθέξει καὶ νεμηθήσεται, ὡς δεδήλωται, ἡ ῥηθείσα σεβασμία μονὴ ἀνώτερα πάσης ἐκπρείας καὶ διοχλήσεως καὶ οὐχ ἔξει τις ἐκ' ἀδείας πόδα ἐν αὐτοῖς παραβάλλειν, ὥστ' ἐπάγειν αὐτοῖς βλάβην τε καὶ λύμην ὅποιανδήποτε, ἀλλ' ὅστις ἂν ὁ ταῦτα πράττειν εἴη σκοπούμενος, ἀποπεμφθήσεται τέλεον καὶ ἀποσοβηθήσεται τῇ δυνάμει καὶ ἰσχύι τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου· βούλεται γὰρ αὕτη πάσης ἀπολαύειν ἀνενοχλησίας τε καὶ ἀνέσεως τὰ τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ προσόντα μονῇ καὶ μήτε ἐκπρείαν αὐτοῖς ἐπάγεσθαι, ὡς δεδήλωται, μήτε ἄλλην τινὰ κατατριβὴν καὶ ἐπιθεσίαν. καὶ ὅς ἂν τοῖς ἐνταῦθα ἐνησημαινομένοις τε καὶ διαταττομένοις ἐντεύξοιτο, εἴτε τῶν τοῦ δημοσίου εἴη, εἴτε δὴ τις καὶ ἄλλος, οὐδὲν αὐτοῖς ἀπ' ἐναντίας πράττειν ἰσχύσει, ἀλλὰ στέργει τούτοις καὶ ἔμμενεί καὶ παραδραμεῖται τὰ τοιαῦτα κτήματα ἀδιάσειστα· ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἐγεγόνει ὁ παρῶν χρυσοβούλλος λόγος τῆς βασιλείας μου τῇ διαληθείᾳ ταύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ, ἐκτεθεὶς καὶ ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα νοέμβριον τῆς ἐνισταμένης ἑκτης ἐπινεμήσεως τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πρώτου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημῆματο κράτος. †

† Ἀνδρόνικος, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, Δούκας Ἄγγελος Κομνηνὸς ὁ Παλαιολόγος. †

Archetypum membranaceum initio mutilum. Aurea bulla deperdita. Flor. no 32. Quae desiderantur in archetypo expleta sunt ex exemplari antiquo

membranaceo (Flor. nro 33) subscripto a Gregorio, episcopo Erythrorum (Ἐρυθρῶν) et Niphone, episcopo Coi. Exemplar recens scriptum anno 1780 et subscriptum ut nro LXXV. vol. huius Flor. nro 34. Alia duo exemplaria Flor. nro 35 et 36.

CI. Sine anno, mense iunio, ind. VIII.

Imperator iterum confirmat exemptiones quatuor navicularum monasterii.

† Ἐπεὶ οἱ ἐν τῇ κατὰ τὴν Πάτριον διακειμένη σεβασμία μονῆ τῆς βασιλείας μου τῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τιμωμένη ἐνασκαύμενοι μοναχοὶ . . . . . ἐδεήθησαν αὐτῆς ὀρισμοῦ ταύτης τυχεῖν [ἐπικυρ]οῦντος τὸν προγεγονότα αὐτοῖς ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου τὸν διοριζόμενον ἐξουσιᾶς καθολικῆς ἐκαπολαύειν τὰ προσόντα τῇ κατ' αὐτοὺς μονῇ τέσσαρα σανδαλία, ἡ βασιλεία μου τὴν τούτων προσηκαμένη θέσειν, τὸν παρόντα αὐτῆς ὀρισμὸν ἐπορέγει αὐτοῖς, δι' οὗ καὶ διορίζεται τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἀμετάσπικτον κατὰ πάσας τὰς περιλήψεις αὐτοῦ τὸν προγεγονότα αὐτοῖς ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου ἐπὶ τῇ ἐξουσιᾷ τῶν διαληθθέντων τεσσάρων σανδαλίων τῆς κατ' αὐτοὺς σεβασμίας μονῆς τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης προσταξείως τῆς βασιλείας μου, τῆς καὶ ὀφειλούσης προσεῖναι τῇ τοιαύτῃ μονῇ δι' ἀσφάλειαν. μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδικτιῶνος η'. †

† . . . . . Βασιλείου τοῦ Μ . . . . . †

† Διὰ τοῦ σεβαστοῦ καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου. †

Archetyp. chart. Flor. nro 65 d. Tabula videtur esse imperatoris Andronici II. Palaeologi et anni 1295 (6803).

CII. 6803—1295, mensis ianuarii, ind. VIII.

Petrus Mudazzo et Petrus Dolphinus, vicerectores Chanaeae, confirmant donationem, quam Iacobus Barozzi fecit monasterio S. Ioannis Styli, quod est metochium coenobii S. Ioannis Theologi in insula Patmo.

† Ἐξόμπλιν εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καθαρὸν τῶν μανιφέστων τῆς καντζηλαρίας τῶν Χανίων ἀπὸ χαρτίᾳ ρκγ'. †

† Οἱμῆς Πέτρος Μουδάτζος καὶ Πέτρος Ντολφίνος, κωνσταντινῶν καὶ βυζαντινῶν ῥητορῶν Χανίων φανερόν ποιούμεν καθ' ἑνὸς παρόντων καὶ ἐρχομένων, ὅτι ὡς καθὼς καὶ ὁ Παῦλος, ὁ οἰκονόμος τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Στύλου ἔμπροσθέν μας ἐράνην καὶ δυνατὰ μᾶς ἐσομπληκάρησεν, ὅτι ὡς

καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν εὐγενὴν ἀνθρώπον κύριον Ἰάκωβον Μπαρότζη, ποτὲ βετούρη Χανίων, ἦχεν δωθῆν γῆς τοῦ αὐτοῦ οἰκονόμου τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἡ ὁποία τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦτονεν διακτίσιμον σπιτίων διὰ τοὺς καλογέρους τοῦ ἡρημένου μοναστηρίου καὶ τῆς κατοικίας των, ἡ ὁποία γῆς τότε δὲν ἐγραύτηκεν τοῦ ἡρημένου [οἰ]κονόμου κλητόνον αὐτοῦ. διὰ τοῦτο νὰ γραφῆ καὶ νὰ καταστηχηχρησθῆ νὰ τυχέει νὰ κάμωμεν, διαπρὶ ἐτούτων ἐτζη αὐτοῦ δωσμένον καὶ συμαδεμένον ἦτοι ἀπὸ τὸν ῥηθὲν κύριον Ἰάκωβον Μπαρότζη, ποτὲ βετούρη Χανίων, νὰ τὸ προβάρη διὰ καλοῦ καὶ ἀξίου, μαρτύρους. ἔθεν θέλοντας αὐτοῦ τοῦ οἰκονόμου τὲς ζήτηξες νὰφηκραστοῦμεν ἔμπροσθεν ἡμῶν. ἐδῶ ἦλθεν Ἀνδριόλης καὶ Μπαρτηνέλος, ρουβάρου τῶν Χανίων, τοὺς ὁποίους ἐσρήξαμεν ἀπάνω εἰς αὐτὸν τὸ δωσμαν, τὸ κατέχουσιν, νὰ τυχέει νὰ ποῦσιν καὶ νὰ μαρτυρήσουσιν τὴν ἀλήθειαν. πῶς αὐτοῖνοι ἀκατήγες ἦσαν εἰς τὸ μέτρημαν τῆς αὐτῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ὁ λεγόμενος κύριος Ἰάκωβος Μπαρότζης τοῦ λεγομένου οἰκονόμου ἔδωκεν εἰς τὸ ὄνομαν τοῦ ἡρημένου μοναστηρίου. διὰ τοῦτο γνωρῆζοντας ταύτην τὴν ἀλήθειαν δίδωμεν καὶ ἀφιερώνομεν αἰωνίως τοῦ αὐτοῦ Παύλου οἰκονόμου τοῦ προηρημένου μοναστηρίου τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Στύλου καὶ διὰ ὄνομαν τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου τὴν προηρημένην γῆν, τὴν ὁποίαν ὁ ῥηθὲν κύριος Ἰάκωβος τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου ἔδωκεν καὶ ἐκωντζεδέρησεν ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ κουμουνίου μας τῶν Χανίων σημά εἰς τὸν τεῖχον τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Νικολάου. ἄλλο ὅπου εἶναι ἡ ἄμος, ὅπου εἶναι τὰ σκίτια τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἡ ὁποία γῆς τυχέει νὰναι ἀπὸ τὸ κεφάλην πρὸς τὸν κονέντε ὀργίες ρ' καὶ ἀπὸ τὴν φάτζαν τῆς τραμουντάνας ὀργίες ν' καὶ ἀπὸ τὴν φάτζαν τοῦ λεβάντε ὀργίες ρ' καὶ ἀπὸ τὴν φάτζαν τῆς ὄστριας ὀργίες ν'. τέτοιας λογιῆς ὅπου ἀποσφαλίζουνα μέσα ὄλα τὰ σκίτια τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου μέσα στὰ λεγόμενα κονφήνια, τὸ ποῖον δωσμαν ἦγουν κονκοντζεσιὸς τῆς προηρημένης γῆς ἀπὸ δὰ καὶ ὀμπρὸς ὁ αὐτὸς οἰκονόμος καὶ οἱ διάδωχοί του νὰ ἔχουσι καὶ νὰ κρατοῦσιν καὶ νὰ ἐξουσιάζουσιν τὴν προηρημένην γῆν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν γῆν καὶ ἀπ' αὐτὴν ἐδικόν των ἔνα ποιούσιν ὄφελον. τινὰς αὐτῶν νὰ μὴν τῶν ἐναντιωθῆ. †

† Γενόμενον τοῦτον σήμερον ἐκ τῆς σαρκώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ,σ'λε' μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἡμέρας τρεῖς μέσα στὴν ἰνδικτιῶνα τὴν ἐνδ'ικτιῶνα τὴν ἐνάτην. †

Flor. no 111. Editum a Sakkelione in periodico, cui titulus Πανδώρα, Tom. XIX, p. 459.

CHH. Sine anno, mense martio.

Patriarcha Athanasius restituit iudei coenobio S. Ioannis monasteria Spondarum et Alai in insula Coo.

† Ἀθανάσιος, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †

† Τοῖς εὐλόγοις τὰς αἰτήσεις κεκοιμημένοις μ[η] αὐτὰ κατέχειν οὐκ, μηδ' ἐπιπέσειν καὶ ἐνδιδόναι εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν αἰτουμένων ἕ[σ]η δύναμις οὐ μοι τῶν δικαίων φαίνεται ὄν. εἰ δὲ καὶ ἄνδρες οὗτοι θεῷ κεκληρω[ωμένοι] καὶ τὸν μοναχικὸν ἐπανηρημένοι βίον αἰσι, πῶς οὐ δέον· τοῦτο ποιῆν. μάλιστα; καὶ γάρ, οἷς θεός ἐστι τὸ πραγματευόμενον, τούτοις πάντα τρόπον συναίρεσθαι καὶ νοῦ ἀπερίσπαστου φροντίζειν, ἵν' ὑπερθεὶν φροντίζων διατελοῦντες καὶ ἑαυτοῖς καὶ πᾶσιν ἐξευμενίζοιντο τὸν θεόν. ὁποῖοι δὴτα ὄντες τυγχάνουσι καὶ οἱ ἐν [τῇ] κατὰ τὴν Πάτμον νῆσον σεβασμῆ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ ἐν ἀποστόλοις ἡγαπημένου τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, παρθένου καὶ θεολόγου, ἀσκούμενοι μοναχοί· οὗτοι καὶ γὰρ [ἀ]ναφορὰν ἐποίησαντο πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ὡς ἡ κατ' αὐτοὺς τοιαύτη [μο]νῆ, ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ μονῆ καλεῖσθαι ἠτύχησε, πολλοῖς ἦν κομῶσα τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτε καὶ ἀνδρῶν ἡμοίφει πνευματικῶν καὶ ἐν ἀμφοτέροις τούτοις, τοῖς τε σωματικοῖς δηλαδὴ καὶ [πνευματικ]οῖς, ταῖς μεγίσταις τῶν μονῶν συντηρήμητο. ἦν δὲ γε τοιαύτη, ἕως μήπω τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζήτησε συμβέβηκε καὶ συγχύσεως, ἐκεῖ δὲ τοῦτο συμβέβηκε καὶ οἱ κρείττους ἐκεῖθεν τῶν μοναχῶν ὑπεχώρησαν ὑπ' ἀβελτηρίας τῶν ἐναπολειφθέντων, ἐλαττοῦται τὰ τῆς μονῆς καὶ τοσοῦτον, ὡς τῆς κάλαι κατ' ἀμφοτέρα εὐκορίας ἀποκεσεῖν καὶ μηδὲν μηδ' ὄλωσιν σώζειν ἀπομνημόνευμα. τότε δὴ καὶ τὰς ἐν τῇ νῆσῳ Κω μονὰς τοῦ τε Ἄλσους καὶ τῶν Σπονδῶν ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς μὲν ἀγνωστάτην τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν τελοῦσας, ὡς τὴν ἀρχὴν ἐπὶ πατριαρχικῷ σταυροπηγίῳ ἀνιδρυθείσας, προσκυρωθείσας δὲ γε ταύτη, τὴν μὲν τοῦ Ἄλσους παρὰ τοῦ δομησαμένου αὐτῆν, θατέραν δὲ παρὰ τοῦ ἀειδίου ἐν πατριαρχαῖς κυροῦ Ἀρσενίου ἐν σιγλιλιώδει ἐκείνου γράμματι, τοῦτο μὲν, ἵνα καὶ βελτίωσιν ἔχοιεν ἐξ αὐτῆς, ἐπέπερ ὁ φθάσας χρόνος εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν ταύτας συνήλασε· τοῦτο δὲ, ἵνα καὶ εἰς κρησφύγετον εἶεν ταύτη ταῖς ἐφόδοις περιστοιχιζομένη τῶν κατὰ θάλατταν κειρατῶν. τότε οὖν τῇ τοῦ κωλύσοντος ἐρημία ἀφηρέθη ταύτης ἡ εἰρημένη τῆς Πάτμου μονῆ καὶ ἐξ ἐκείνου τούτων στερῆσιν ὑπομένει· καὶ γὰρ, ὡς τῆς κατ' αὐτοὺς ταύτης μονῆς σὺν θεῷ εἰς προκοπὴν προϊούσης τῶν τε πνευματικῶν καὶ

των ἔξωθεν, ἤτησαντο τὴν ἡμῶν μετριότητα σφίσι ἐπαναστάσασθαι τὰς τοιαύτας μονάς, μέντοι γε καὶ ἐτοίμως τὴν τούτων ἐπέρανεν αἴτησιν ἢ μετριότης ἡμῶν· διορίζεται γὰρ ἐν ἀγίῳ πνεύματι διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς σιγγιλιώδους γράμματος ὑποτεταγμένας εἶναι καὶ αἰθίς καὶ ἡνωμ[ένα]ς τῇ τῆς Πάτμου μονῇ τὰς δηλωθείσας μονάς τοῦ τε Ἄλσους καὶ τῶν [Σπο]νδῶν δε[ξιλόν]των τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν ἐπιλαβέσθαι τούτων, μεθ' ὧν περ ἐκέκτηντο ἀνωθεν δικαίων καὶ προνομίων, καὶ προνοή[σαι] τῆς αὐτῶν συστάσεώς τε καὶ βελτιώσεως, ἐφ' ᾧ οἱ ἐν αἵταις μοναχοὶ ὑποκώφουσι τοῖς ἐκ τῆς Πάτμου ἐπειλημμένοις τῶν τοιοῦτων μονῶν. [εἰ δ]ὲ ἀντιστήσεται τις αὐτοῖς ὑφορώμενος, μὴ ὡς ἀπειθῆς ἐκεῖθεν ἀπελάθῃσεται. παρεγγυώμεθα δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ἐν γειτόνων οὔσι ταύταις δὴ ταῖς μοναῖς, ἐν, εἰάν τις . . . . . πράγμα τι αὐτῶν ἀφελετο, εὐγνωμόνως ἀποδώσῃ αὐτὸ βεβαίως εἰδ[ώς], εἰ ἀδίκως τοῦτο κατεῖχεν, ἐπὶ κρίματι κατέχων ἦν ἑαυτοῦ π[άντως] ὁ τὰ ἀφι[ρωθέντα νοσησάμενος] πράγματα ἱεροσυλίας [ἐγκλή]ματι περιπίπτει καὶ τὸ τοῦ ἐπιτιμίου βάρος . . . . . τοῖς τοιούτοις ἀπακείλ[ησειος] ἐπιλήφονται . . . ὡς δε[. . . . .] τῶν δύο τούτων μονῶν καὶ ὡς ἰδίων αὐτῶν ἐπιμεληθήσονται[. . . . .], ὡς διὰ τοῦτο δέδονται [τού]τοις αὐταί, ὡς ἂν καὶ οὗτοι βοηθῶσιν αὐταῖς καὶ εἰς βελτιώσιν αὐτῶν καὶ] σύστασιν ἐπισπεύδωσιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιώδες γράμ[μα τῆς ἡμῶν μετριότητος τῇ] κατ' αὐτοὺς ταύτῃ σεβασμῆ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ [ἐν] ἀποστόλοις ἡγαπημ[ένου τῷ σωτῆρι Χριστῷ καὶ Θεολόγου] κατὰ μῆνα μάρτιον ἐπιδέδοται τοῦ [ἐξακ]ισχιλ[ιστοῦ ἐπτακοσιοστοῦ . . . . . ἔτους, ἰνδικτιῶνος . . . †]

† Ἀθανάσιος, ἐλέω Θεοῦ [ἀρχιεπίσκοπος Κων]σταντινουπόλεως, Νέας [Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. †]

Archetyp. membranaceum. Flor. II. nro 27. Athanasius sedem patriarchalem tenuit ab anno 1289 usque ad annum 1304 atque iterum insequenti anno 1305.

CIV. Sine anno et mense.

Testamentum abbatis Sabbae.

Initium desest.

. . . . . Ἐπερ βιβλίον . . . . .
 ἰδοῦν, ἔστω ἐν τῇ μονῇ. ἕτερον βιβλίον σωματῶν ἔχον . . . εὐαγγέλιον . . .
 . . . ἕτερον βιβλίον σωματῶν ἔχον εὐαγγέλιον καθημερινόν . . . . . καὶ
 τὰς προφητείας τοῦ ὄλου χρόνου. ἕτερον βιβλίον βαμβακηνόν ἔστω ἐν τῇ μονῇ